

El CAP de Sagrada Família, ahir afectat per la vaga ■ J.R.

La vaga de metges atura la sanitat a atenció primària

Segons els sindicats, un 70% dels facultatius segueixen la convocatòria, i l'ICS rebaixa la participació al 45%

Busques el millor per a la teva llar? **Ho tenim!**

MacMobles Cañellas
Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72
www.macmobles.cat

EL PUNT AVUI+ 1,20€

DIMARTS • 27 de novembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14833 - AVUI / Any XL. Núm. 13703 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT VOL VIURE EN P6-9

Republicans

GUARDONS • El setmanari La República entrega els Premis Republicans de l'Any en un emotiu acte a l'Auditori de Girona

SENTIMENT • L'esdeveniment es converteix en un altaveu a favor de la llibertat dels presos polítics i del retorn dels exiliats

La foto de família dels guardonats amb el president Torra i els responsables d'El Punt Avui i la República ■ QUIM PUIG

“Tots vam ser el republicà de l'any quan vam votar”

Cultura-Espectacles P28-30

Bertolucci va morir ahir als 77 anys ■ EFE

Mor Bertolucci, l'últim gran cineasta italià

Va dirigir 'L'últim tango a París', 'Novecento' i 'L'últim emperador'

Bernardo Bertolucci o les ambigüitats	Un tango amb molt de recorregut	La imatge, l'art i la poesia
Àngel Quintana	Jaume Vidal	David Castillo

Europa-Món P24

May: “Espanya no té el que volia amb Gibraltar”

Nacional P12

La fiscalia rebutja recusar Marchena per jutjar l'1-0

BAR ALSUS

Des de 1994
Especialitzat en tapes
Esmorzars de forquilla i ganivet

Ronda Paisos Catalans 86 MATARÓ · Tel. 93 757 46 76

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel Clara Simó

Torna Gibraltar

Deia Aristòtil, en el segle IV abans de Crist: "Amb tan poca informació que tenim, com és que sabem tantes coses?" I ara fa poc més d'una dècada, el lingüista nord-americà Noam Chomski, deia: "Com és que amb tanta informació que tenim sabem tan poques coses?"

La paradoxa és evident, i més si tenim en compte que tots dos tenien raó. Ara bé: apliquem-ho ara i a nosaltres: com és que amb la genocida i inclement dictadura de Franco vam aconseguir salvar la llengua i posar les bases al feminisme, a l'independentisme i a la lluita contra la xenofòbia? I com és que ara, amb tanta democràcia i amb tanta Constitució ens veiem com ens veiem: presos polítics, exiliats polítics, l'exaltació de Gibraltar (Mare de Déu: Gibraltar espanyol un altre cop!), amb més agressions que mai contra les dones, amb un odi del primer món cap a un tercer món esporuguit

Només ens alimenta veure tot un poble aixecar-se contra els atacs contra la llibertat i contra les dictadures

i indefens i amb una bel-ligerància contra la llengua catalana com no havíem vist en dècades?

Ja ho sé: l'extrema dreta ha tornat a ensenyorar-se del discurs europeu i mundial i tornem a estar inermes, els pacífics ciutadans, en mans de les porres i les pilotes de goma.

Al Congrés espanyol hi ha trifulgues de pa sucat amb oli, perquè ningú no aprofundeix en els veritables mals que ens corsequen: l'odi a la llibertat, sobretot a la llibertat d'expressió. Veiem processos a humoristes que no ens podíem ni imaginar. I veiem un govern espanyol que es diu socialista i que no és capaç de posar les bases de les llibertats.

Només una cosa ens alimenta: veure tot un poble aixecar-se contra els atacs contra la llibertat i contra les dictadures que escolte cada dia. Som poble. I volem ser lliures.

Fora els presos polítics de la presó. I que retornin els exiliats polítics!

No és demanar tant, oi que no, demòcrates del món?

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Pujol a Santes Creus

TV3 prepara un documental biogràfic per al dia que Jordi Pujol es mori. Ell ja ho sap. També alguns diaris tenen en reserva pàgines necrològiques pensant en el trànsit luctuós, com passa amb els personatges que mereixen especial atenció. En el documental, un grup de persones que han conegut Pujol perfilaran l'home i el polític. Han estat convocats, d'un en un, al monestir de Santes Creus, jo entre ells. En Jordi Muixí, el director del programa, mira de convèncer Pujol perquè també hi intervingui. S'ho rumia. L'any 2003, quan havia anunciat que no es tornaria a presentar de president, vaig publicar a El Punt una sèrie d'entrevistes amb un objectiu semblant, que van ser recollides en un llibre d'Eumo titulat *Vint i Jordi Pujol*. Quan en van haver sortit dues o tres, em va trucar: "Cuyàs, què és això que fas?" Li vaig posar l'exemple de *Ciudadà Kane* i li vaig demanar d'afegir-se a la roda. A Pujol no l'atrapes mai: "A la pel·lícula, Kane no hi surt." "Perquè està mort." "Exacte, i joestic ben viu i et dic que no." Quan en Muixí el va anar a veure amb la matei-

“TV3 prepara una biografia per quan es mori. Ell ja ho sap

xa intenció, Pujol li va dir: "Ara li donaré una mala notícia." Va fer una pausa i va afegir: "No em penso morir." Veurem si aquest cop s'hi avé i trenca el silenci que manté des de la confessió del 2014.

Aquests programes fan una mica de cosa. Com has de parlar del personatge: en passat o en present? El present pugna per imposar-se; no sé quin efecte farà quan el programa s'emeti. I també: qui ens diu que llavors no hauré girat full del món alguns dels participants? Pujol té 88 anys. Va una mica coix però es manté sa. La seva mare va viure fins prop dels cent.

Els altres no ho sé, però jo l'he fet quedar bé. Com podria ser d'una altra manera davant l'obra monumental i després de la confiança que em va dispensar a partir d'aquell "Cuyàs, què fas?", decidí en la meua vida personal i professional? Això no treu la severitat per la conducta que la confessió va desvetllar, incompatible amb el predicador moralista que va ser.

En Muixí em va preguntar: "Què fa ara?" o, millor, "què feia en els últims anys?". Està reclòs en un despatxet del carrer Calàbria, on rep algunes visites espontànies o cridades per ell, i on rumia i escriu. L'últim dia em va fer llegir un paper sobre els populismes. En aquella sèrie d'entrevistes, Josep M. Ainaud de Lasarte em va dir: "Pujol no s'ha entès amb els intel·lectuals perquè ell creu, amb raó, que està per sobre de molts que se'n diuen." En aquell escrit hi ha el gran intel·lectual Pujol. L'ha publicat en un blog personal mig clandestí que no lleix ningú. Ell no ho posa fàcil, però cap revista ni cap diari dels que li tenen la necrològica a punt s'interessen a sol·licitar-li escrits finals que clarifiquen la nostra època.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Aports), Pere Gorgoll (Neuro lògiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/vwwad7>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Tenen raó, els metges?

Com que els metges treballen amb material sensible (i el material sensible som nosaltres i les nostres vides, no ens enganyem) a mi em sembla que tenim d'entrada una certa tendència a donar la raó a aquest col·lectiu. Perquè (i probablement de manera injusta) l'impacte en les nostres vides no és el mateix si es manifesten els mossos o els bombers que si ho fan els metges. Dic tot això perquè ahir em vaig passar tot el dia sentint experts, tertulians i periodistes (que ja saben vostès que no sempre és la mateixa cosa) lloant el sistema públic de salut i lamentant-se de l'estrès a què està sotmès el col·lectiu. Quan en realitat, suposo, al col·lectiu de mossos, de bombers o de mestres, per citar-ne tres, no els deu passar res gaire diferent i, després de les retallades famoses, el nivell d'estrès a ells també els deu haver augmentat. Vull dir amb això que els metges no tenen raó? No

“Si el problema és que no hi ha metges a l'atur, la pregunta és ben fàcil: i qui ho havia de preveure, això?”

em mal interpretin. Tenen tota la raó. Com probablement d'altres col·lectius. Ahir, fins i tot els responsables de l'Institut Català de la Salut els la donaven, la raó, als metges. Els metges de capçalera treballen amb una sobrecàrrega evident (només cal anar al CAP un dia qualsevol); i quan sents que fan cada dia més de trenta visites de mit-

jana, l'una rere l'altra, el primer que et passa pel cap és que a partir d'ara tu voldries ser atès entre els deu primers de la llista i no pas dels deu darrers del dia. L'ICS negocia pagar sobresous a canvi que els metges facin un sobreesforç i visitin tothom, i els metges el que volen és més plantilla. Però el problema, sentia ahir que ho explicava el director de l'ICS, Josep Maria Argimon, és que no hi ha metges a l'atur. “Si avui sortim a la borsa de treball a buscar-los, no hi són”, explicava. D'acord. Però és quan jo em pregunto: i per què carai no hi són, aquests metges a l'atur? De qui és la manca de previsió? Qui era el responsable de veure-ho a venir? Amb els metges passa com amb els mestres de secundària de matemàtiques i filologia, que tot de cop se'n va jubilar una fornada i fa quatre dies no hi havia relleus? Qui ho havia de preveure, tot això? Aquesta és la pregunta que jo em faig.

EDITORIAL

Una vaga contra les retallades

La vaga dels metges d'atenció primària la fan efectiva els metges, però l'entenen els pacients i fins i tot l'administració catalana, perquè més que una vaga laboral com les que se solen fer, es tracta d'un clam contra la precarització progressiva del servei d'atenció primària, que fa anys que funciona al límit a causa de les retallades injustes aplicades els últims sis anys, des que el govern espanyol va tallar l'aixeta del crèdit, va fixar uns sostres de dèficit impossibles a les autonomies i va obligar a reduir el pressupost de la Generalitat a l'entorn d'un 20%.

Tothom està d'acord en la radiografia del problema. El sistema públic de salut, pilar fonamental del nostre estat del benestar, funciona excessivament tensionat, i això afecta la qualitat del servei, els que el reben i també els que el donen, però no hi ha receptes màgiques per resoldre el problema. El personal mèdic s'ha reduït en els últims anys i el nombre de CAP, també, i per revertir aquesta tendència cal més metges en plantilla, i per tant més pressupost.

El com és el problema. El sistema de salut català és referència a l'Estat espanyol, però l'evolució demogràfica i les retallades l'han posat al límit i el finançament autonòmic, que cronifica un dèficit fiscal draconianà per a la Generalitat, no dona per mantenir-lo i encara menys per millorar-lo. Si Catalunya gestionés els recursos que genera, el govern tindria un marge de maniobra per corregir el problema que no té per la seva extrema dependència pressupostària de Madrid. El govern està obligat a prioritzar i espremer el seu petit marge de maniobra per reforçar l'atenció primària, però també a treballar políticament per posar fi a l'infr finançament a què l'ha condemnat l'Estat espanyol.

De reüll

Marga Moreno

El festí de Nanette

Nanette és una dona sobre la qual l'escriptora i monologuista australiana Hannah Gadsby volia fabricar un grapat de frases iròniques per als seus espectacles. I amb aquest nom femení va titular el seu monòleg aquesta tasmaniana, com ella insisteix a recordar, que finalment no parla de Nanette, sinó que, en un recorregut que s'engega accidentat de gags humorístics, ens porta a explorar els perímetres de l'humor i de la dignitat, de l'autoodi i dels lenitius que elaborem contra el que sovint la societat ens obliga a ser.

Gadsby, dona lesbiana, va ser una “anomia” en una societat retrògrada

I, finalment, ens retorna a la sempre necessària visió de gènere. Gadsby, dona i lesbiana, va ser una “anomia” en la retrògrada societat en què va néixer i va créixer. El seu text, difícil de resumir però que es pot visualitzar en una d'aquestes plataformes gegants de continguts digitals, és tan extrapolable que ens

transporta a la veritable essència de l'espectacle que van definir els grecs, la catarsi. L'acció de l'art sobre les persones i, en aquest cas, de com un aparentment simple monòleg sobre uns records tragicòmics d'infantesa i joventut ens pot fer meditar fins a quin punt molts de nosaltres també hem estat una anomalia en el nostre entorn. Alguns ho seran per la condició sexual, com en el cas de Gadsby, però d'altres també per un físic allunyat de l'ortodòxia dels canons, per una orientació política reivindicativa o per aspiracions disruptives dins la família. Hi ha un abans i després de veure'l. Creieu-me.

Les cares de la notícia

FUNDADOR I DIRECTOR GENERAL DE MEDIAPRO

Jaume Roures

Republicà de l'any

El productor ha rebut el premi Republicà de l'Any, en la primera edició d'aquests guardons convocats per la revista La República i atorgats per votació. També han resultat premiats l'exdiputat Lluís Llach, l'AMI, el raper Valtònyc, Open Arms, el fotoperiodista Jordi Borràs i Muriel Casals *in memoriam*.

EXMINISTRE I EXPRESIDENT DE BANKIA

Rodrigo Rato

Causa sobre causa

L'exministre d'Aznar ja està complint condemna pel cas de les targetes *black* de Bankia i ara torna al banc dels acusats per la sortida a borsa de l'entitat financera. Un judici amb 34 acusats, que s'enfronten a penes de fins a 12 anys per estafa als inversors i falsedat de comptes.

PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ GALA SALVADOR DALÍ

Jordi Mercader

Dalí al costat de Rafael

L'activitat del Museu Dalí és constant i destacable, i aquests dies continua posant el llistó molt alt amb l'exposició *Dalí-Rafael, un somieig prolongat*, que es va inaugurar ahir al Teatre Museu Dalí de Figueres, que intercala la *Verge de la rosa*, de Rafael, amb l'obra daliniana.

Tal dia com avui fa...

1 any

Incertesa

Les dades i els experts asseguren que la situació econòmica transcendeix el procés i que no se solucionarà amb el 21-D.

10 anys

Terror a Bombai

Una sèrie d'atemptats en centres turístics de Bombai va provocar uns cent morts i més de 250 ferits, segons un balanç encara provisional.

20 anys

El cas Pinochet

Ofensiva diplomàtica del govern de Xile, amb el ministre d'Afers Estrangers al capdavant, per aconseguir la llibertat del dictador Augusto Pinochet.

Full de ruta

Miquel Riera

Gegants al Montgrí

Acte de gran valor i emoció el d'aquest diumenge al matí al castell del Montgrí, on van pujar els gegants de Torroella –poca broma, la gesta– en homenatge a la convilatana empresonada a Figueres, la consellera Dolors Bassa. L'acte es va fer coincidint amb la celebració de l'aplec de Santa Caterina, diada fixada amb lletres grans al calendari de qualsevol torroellenc i que és punt de trobada de veïns i forasters al cor mateix del massís, al voltant de la centenària ermita que tan bé va descriure Víctor Català a *Solitud*.

Una cita ineludible per als torroellencs i a la qual no sol faltar la consellera i que aquest diumenge, com ja va passar l'any passat, va haver de viure tancada injustament –ho repetirem les vegades que faci falta– a la presó. Els torroellencs no oblidem Dolors Bassa. Evidentment que no. La vila empordanesa és plena de cartells i pancartes demanant-ne la llibertat i denunciant-ne l'inhumà calvari.

Diumenge Dolors Bassa no va ser al Montgrí, al tradicional aplec, però els seus veïns la van reivindicar pujant els gegants al cim

L'acte d'aquest diumenge dalt de l'emblemàtic castell del Montgrí, en un dia clar que permetia omplir-se del revitalitzant paisatge empordanès, va ser certament simbòlic i algú dirà que de ben poc haurà servit. Però, justament, a vegades, els simbolismes són la clau en un procés polític tan complex com el que estem vivint. I l'acte de diumenge va servir; oh, i tant que va servir! Per demostrar a tothom que a Torroella de Montgrí ningú s'oblida de la Dolors, malgrat els mesos transcorreguts, i que la gent és capaç de fer el que calgui per aconseguir la llibertat de la consellera. Com enfilat els centenaris gegants fins al cim.

Dins del castell es va llegir una carta de la Dolors. Emocionada, s'hi destil·lava la tristesa d'haver de viure tancada una data tan assenyalada com aquella. Tot i això, hi dominava la fermesa. El convenciment que el seu sacrifici no serà en va i que ben aviat la tornarem a veure caminar pel seu poble i pujar al castell. I que, sobretot, la podrem deixar de veure a través del maleit vidre de la presó figuerenca.

Tribuna

Cesc Batlle. Enginyer industrial. MBA

Greta Thunberg

La Greta Thunberg és una adolescent sueca de 15 anys que, el diàlluns 20 d'agost, en comptes de començar el curs escolar, va decidir fer vaga d'anar a l'escola i asseure's davant del Parlament suec fins a les eleccions generals a Suècia. Com que a Suècia, a aquestes edats, l'assistència a l'escola és obligatòria, amb la seva acció, efectivament la Greta va trencar amb la legalitat vigent. I això per què? Doncs la Greta explicava que havia après a l'escola l'existència de l'escalfament global i de l'amenaça que representa per al futur del planeta. I que com més n'aprenia, més es preguntava: "Si aquest és un tema tan seriós, per què no estem parlant-ne i estudiant com resoldre'l constantment?" I la seva reacció davant de la passivitat que ella percebia a tot arreu va ser començar la seva vaga d'assistència a classe.

I AIXÍ VA ASSEURE'S davant del Parlament, amb un rètol que deia "Vaga d'assistència a classe per l'escalfament global", compartint amb els vianants la següent nota, on explicava els motius de la seva acció: "Els nens no fem el que ens

dieu que hem de fer. Fem el que feu vosaltres. I atès que als grans us importa una merda el meu futur, a mi m'importarà el mateix. Em dic Greta i soc al novè any escolar. I rebutjo anar a l'escola com a denúncia de l'escalfament global fins a les eleccions generals sueques."

ASSEGUDA DAVANT DEL PARLAMENT, en comptes de la indiferència que ella s'esperava, va rebre el suport d'altres persones, grans i adolescents, que es varen sumar a la seva seguda, així com de les televisions nacionals de Suècia i Dinamarca i de sis diaris de gran tirada, tots els quals

“Els nens i els adolescents no poden comprendre la passivitat dels adults davant l'escalfament global

la varen entrevistar.

LA MORAL D'AQUESTA HISTÒRIA és que, davant de l'abdicació de la majoria dels adults del món a fer res contra l'escalfament global, són els nens i els adolescents, que són els que rebran el ple impacte d'aquest escalfament, els que, d'una banda, no poden comprendre la passivitat dels adults, i de l'altra, per aquesta mateixa passivitat, han d'acabar passant a l'acció, i fer el que ja han entès que els adults no faran per ells, per més que se n'omplin la boca. I és que la situació actual no té ni cap ni peus. Els mateixos adults que inverteixen una part enorme del seu temps i recursos a procurar, i preparar, un futur millor per a fills, nets i nebots, quan arriben a l'escalfament global, que està destinat a canviar de forma radical el món on viuran aquests mateixos fills, nets i nebots, llavors, o bé ignoren el tema completament, o decideixen no fer-hi absolutament res, malgrat que els canvis que venen molt probablement faran irrelevantes tots els seus esforços presents i futurs de preparar un millor futur per als seus.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

És racisme tot i que no ho sàpigues

■ Reprement el tema del microracisme sobre el qual va escriure Anna Albareda (14/09/2018), vull mostrar la meua complicitat, ja que és una realitat molt recurrent, però alhora poc tractada. Tot i que no vaig néixer a Espanya, ja fa catorze anys que visc a Barcelona. No són poques les vegades que m'han fet comentaris racistes, fins i tot persones pròximes, com "Et deixo el gos, però no te'l mengis, eh", "t'estan explotant com a una xinesa!"... Ara bé, aquesta no és la part més frustrant, sinó els discursos que venen després: "No t'ho prenguis malament, que t'ho dic amb amor", "Era broma, sabem que ets diferent"... Amb això no estic dient que aquestes bromes s'haurien de prohibir, sinó que el problema és encara més greu. S'ha inte-

rioritzat una percepció molt estereotipada de les persones estrangeres i la gent ja parteix d'una visió negativa envers els immigrants. El pitjor és que ells no són conscients que estan sent racistes i, a sobre, esperen que rigui amb ells. És absurd. Sí que és cert que busquem la integració, però això no vol dir en cap cas que haguem de renunciar a la nostra identitat per riure'ns dels nostres orígens.

JIE LIN ZHENG
Badalona (Barcelonès)

Vehicles elèctrics silenciosos

■ Soc pro ecologista, intento fer tot el que puc per ser més sostenible, però hi ha una cosa d'aquest moviment amb la qual tinc conflicte habitualment: la manca de so dels vehicles elèctrics. Ja m'ha passat diverses vegades que, quan vaig per la vorera i surt d'un pàrquing un cotxe elèc-

tric o camino per un carrer per a vianants i em passa pel costat un patinet, m'enduc un ensurt, perquè no se senten. Penso que aquests vehicles són tota una millora quant a sostenibilitat, però, no seria possible posar-los alguna mena de so perquè els vianants sabéssim que hi ha un vehicle a prop nostre, sobretot en zones de vianants? O potser se n'hauria de limitar la circulació en aquestes zones per tal d'evitar situacions perilloses?

ÀLEX MARTÍNEZ FERNÁNDEZ
Barberà del Vallès
(Vallès Occidental)

Accents diacrítics

■ Soc conscient que ja fa temps que es van retirar els accents diacrítics, però jo encara no ho he superat. Per què es va decidir eliminar-los si tothom ja hi estava acostumat? És tan difícil escriure una ratlleta a sobre d'una vocal? Tan bonic que és poder

distingir gràficament entre una dona i el verb donar, o un soc i el verb ser. Pel que fa als accents diacrítics, jo sempre seré la resistència.

LAIA TORNER CAPELLAS
Barcelona

Soc feminista?

■ Soc una estudiant de 21 anys i visc en una contradicció. Em considero feminista, em manifesto per la igualtat de la dona i lluito contra els micromasclismes del meu dia a dia. Ara bé, cada cop que surto a la disco i em posen *reggaeton*, no tinc miraments a l'hora de posar-me a ballar com si no hi hagués demà. I l'endemà, per passar la resaca miro pel·lícules com *Figuras ocultas* (sobre la lluita de les dones negres a la NASA) i així reconciliar-me amb el meu jo lluitador i feminista. Vet aquí la meua contradicció.

CLARA MOLAS VILARÓ
Vic (Osona)

La frase del dia

“L’opinió pública d’Europa entén cada cop més que Catalunya vol ser un poble lliure i viure en pau”

Alfred Bosch, CONSELLER D’ACCIÓ EXTERIOR

Tribuna

Francesc Torralba. Director de la Càtedra Ethos de la URL

¿Ni oblit ni perdó?

La pacificació del món exigeix la reconciliació amb el passat, el guariment de la memòria ferida. Molt sovint el que fa impossible relacions de qualitat i de vertadera concòrdia entre els homes contemporanis no són situacions d’injustícia, sinó problemes heretats del passat, ressentiments absurds, odís visceralis que s’han transmès, de generació en generació, moltes vegades, inconscientment, però que han calat i predisposen els presents al conflicte, a la tensió, a la segregació.

EL PERDÓ TRANSCENDEIX la justícia, va més enllà que ella, perquè neix de l’amor. No es pot imposar, ni tampoc coaccionar, però es pot educar i propiciar. En qualsevol cas, és sempre un acte de la voluntat, d’una voluntat que recorda el mal sofert, que és conscient i lúcida i sap el que va passar, però té capacitat, força i energia per digerir aquell passat dolorós i començar de nou, iniciar una altra vegada el vincle sense que aquell passat emmetzini les relacions de present i de futur.

EL CONEIXEMENT DEL PASSAT, però, no ha de ser font, ni motiu de ressentiments i rancors absurds que facin impossible la convivència en el present. La pau no s’edifica, com alguns pensen, sobre l’oblit o la desmemòria. S’edifica sobre el record. Cal, però, recordar, encara que el temps que ens separa de l’ofensa és determinant perquè aquesta memòria pugui guarir-se i mirar el futur amb ulls esperançats.

PERDONAR NO ÉS SUAVITZAR el mal que va causar el botxí, ni infravalorar les seves conseqüències. No és relativitzar aquell sofriment, perquè això seria una manca de respecte envers la víctima. La memòria del mal és un deure ètic, però també la voluntat de reconciliació. El pur record del mal sofert pot ar-

ribar a convertir-se en un cercle viciós, que alimenti l’odi, el rancor i futures confrontacions.

PERDONAR NO AL-LUDEIX, solament, a la misericòrdia i a la reconciliació amb l’altre per un o altre acte. És, més aviat, l’acceptació de la petitesa de l’altre, de la seva misèria, de la seva incapacitat. Per bé que es considera una virtut cristiana, el perdó no és patrimoni d’una única tradició espiritual. És una virtut

“Perdonar no és suavitzar el mal que va causar el botxí, ni infravalorar-ne les conseqüències. No és relativitzar aquell sofriment. La memòria del mal és un deure ètic, però també la voluntat de reconciliació”

essencial en l’amistat, ja que sense perdó és impossible una llarga amistat en el temps. Existeix una certa sobreabundància en el perdó; mai no pot ser quelcom obligat.

EL PERDÓ TRANSCENDEIX, de molt, la justícia, entesa com a pur intercanvi contractual. Pertany, més aviat, a l’ordre de l’amor gratuït, a un tipus d’economia espiritual, si es pot dir així, que passa les lleis de la irreversibilitat del temps i de l’equilibri i del canvi. És una forma específica de revisió del passat, de la identitat narrativa pròpia de cadascú; ara bé, una revisió que no és solitària, ni introspectiva, sinó mútua, en la qual s’ha pogut veure el fruit més precios de l’intercanvi de la memòria. També és una forma d’alliberament de les rancúnies i els ressentiments, de descàrrega interior.

PERDONANT no es cancel·la la història, no s’aboleix el passat, però s’alleugera la soferença i se la converteix en potència de l’amor. Per assolir el miracle del perdó, cal un temps adequat. La paciència del temps evita un perdó confús i apressat, que no és vertader perdó. És veritat que l’amor gratuït excedeix la justícia, però no la substitueix. No es pot perdonar allò que s’ha oblidat, però cal una certa distància temporal per poder exercir el perdó.

LA RECONCILIACIÓ amb l’altre implica una forma específica de revisió del passat i de la identitat narrativa pròpia de cada persona o grup. Es basa en el presupòsit d’una revisió no solitària, ni introspectiva, sinó recíproca, en diàleg. Per part del culpable, el perdó pot obrir una nova possibilitat d’intervenció i d’iniciativa en la construcció de la història; mentre que, de part de la víctima, el reconeixement del mal causat pot restaurar una capacitat d’iniciativa altrament frustrada.

De set en set

Enric Serra

Quatre duros

La vaga del personal sanitari i les mobilitzacions dels treballadors públics de Catalunya conviden a reflexionar sobre l’origen i el futur dels problemes que denuncien. L’esclat de la crisi econòmica va posar en evidència que el sobreendeutament amenaçava greument les finances públiques i la Unió Europea va imposar mesures de restricció pressupostària que, passades pel sedàs d’Espanya, van esdevenir una excel·lent oportunitat per falsejar el comptes propis, endossar el mort a les comunitats autònomes i controlar-ne directament les finances. Després, a Catalunya –on el dèficit fiscal ja era humiliant– l’Estat hi va afegir

Quatre duros, del tot insuficients per assumir la gestió de les competències

un càstig addicional de desinversió i de restricció per frenar l’independentisme i, a la fi, l’aplicació de l’article 155 de la Constitució. Sobre la pluja, pedra i sobre la pedra, glaçada.

Es pot estar d’acord o no amb les retallades amb què els successius governs de la Generalitat han afrontat aquesta situació, però el cas és que a la caixa hi ha quatre duros que són del tot insuficients per assumir la gestió de totes les competències. Ja sabem que, per resoldre això, només podem escollir el camí de la submissió autonòmica o el de la independència. Però avui hi ha el que hi ha: si la taula no queda coixa d’un costat, hi quedarà d’un altre. Ho hauríem de tenir tots ben clar. El govern, per explicar-ho amb transparència i per ser valent a l’hora de defensar l’establiment de prioritats: els partits, per comprometre’s a un consens sobre la gestió del disponible, i tots plegats, per fer que aquesta agonia no sigui eterna.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**PDeCAT i ERC
divergeixen
sobre la
reforma fiscal**

Els republicans no veuen malament la proposta dels Comuns de gravar les rendes més altes

**Primera
jornada de la
vaga de
metges**

Seguiment massiu a l'atenció primària i força comprensió dels pacients tot i l'afectació

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La República, en valor

GUARDONS El setmanari La República entrega els seus primers premis als valors republicans a Girona **GOVERN** El president Torra insta Sánchez a explicar el seu projecte per a Catalunya al Parlament si no es vol reunir amb ell

Jordi Alemany
GIRONA

Nit de "100% República". Ho deia la insígnia que van rebre ahir com a agraïment el miler de persones que van omplir l'Auditori del Palau de Congressos de Girona, que definia amb precisió l'ambient que es va respirar en l'entrega dels primers Premis Republicans de l'Any per part del setmanari La República. Però ben bé s'hi podrien haver afegit altres insígnies que descrivissin el que es va viure, com "100% emotivitat", "100% escalf", "100% solidaritat", "100% sobrietat", "100% llibertat", "100% reivindicació" i "100% denúncia", després d'uns últims dies en què s'ha vist que creixen les pintades feixistes en seus de partits i entitats culturals; hi ha impunitat entre els que treuen llaços grocs; es malmeten exposicions de denúncia als presos polítics; es continuen perseguint humoristes, i s'expulsen diputats independents al Congrés, mentre creixen les condemnes internacionals a l'actuació de l'Estat i la justícia espanyola. I precisament va ser el president de la Generalitat, Quim Torra, qui va demanar en la cloenda de l'acte als assistents que perseverin "en la internacionalització de la causa" davant del "desprestigi d'un estat monàrquic per la seva repressió".

La revista La República,

Les frases

“Convido Pedro Sánchez a venir al Parlament a presentar la proposta que té per a Catalunya i que es voti”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Per mi, la República no va de massa proclamacions, sinó que té a veure amb la feina quotidiana”

Jaume Roures
PRODUCTOR

“Estem preocupats perquè, entre tots els premiats, que en són mereixedors, falla que no hi ha cap dona”

Carles Ribera
DIRECTOR DE LA REPÚBLICA

“L'Estat té un comportament autoritari i no volem construir una república igual que aquesta monarquia”

Carles Puigdemont
PRESIDENT A L'EXILI

editada per la societat Maig 2011 SLL, i que va començar a caminar al mes de maig, va deixar que fossin els seus lectors i subscriptors, a més dels d'El Punt Avui, L'Econòmic, L'Esportiu i el Catalonia Today, els que expressessin l'agraïment a aquelles persones, entitats i organitzacions que han ajudat a la construcció de la República en un context hostil i repressiu de l'Estat espanyol que han destacat per la seva defensa de valors com la solidaritat, el compromís cívic o l'excel·lència professional.

D'aquesta manera, fins a sis guardons van ser escollits per votació entre els mesos de juliol i agost per més de dos mil subscriptors: el Premi República de l'Any, que va recaure en el productor Jaume Roures, director de documen-

tals com *Les clavegueres d'Interior, 1-0 i 20-S*, al davant de la cuinera Ada Parellada i l'entrenador Pep Guardiola; el Premi al Mèrit Republicà a entitats, que va ser per a Proactiva Open Arms; el Premi República de les Arts, per al raper Valtònyc; el Premi Reflexió Republicana, de periodisme i assaig o obra publicada, que va recaure en el fotoperiodista Jordi Borràs; el Premi Primer d'Octubre a la trajectòria personal, entregat al músic, escriptor i exdiputat Lluís Llach, i el Premi República Popular per a entitats o col·lectius que va recollir el president de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI). Josep Maria Cervera i la seva vicepresidenta Montse Fornell.

La cerimònia, conduïda pels periodistes Xantal Lla-

vina i Igor Llongueres, va començar amb les paraules del director de La República, Carles Ribera, destacant que el setmanari portava tot just set mesos i agraint la col·laboració dels subscriptors en les votacions, però reconeixent que hi havia un motiu de preocupació perquè fallava que entre els premiats "no hi havia cap dona".

El primer guardó, però, va ser un d'honor que no van escollir els lectors sinó que van crear els responsables de la revista vista la intensitat dels esdeveniments polítics que s'han succeït els darrers mesos. El premi és un reconeixement públic al sacrifici que han fet tots els presos i exiliats: Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Dolors Bassa, Jordi Cuixart, Joaquim Forn, Josep Rull, Carme Forcadell, Raül Romeva, Toni Comín, Jordi Turull, Clara Ponsatí, Marta Rovira, Lluís Puig, Meritxell Serret i Anna Gabriel. El president Torra va ser l'encarregat d'entregar el guardó amb els familiars i amics dalt de l'escenari en un dels primers moments emotius de la cerimònia amb un clam unànim al crit de "llibertat, llibertat", que va durar diversos minuts. La parella del president a l'exili, Marcela Topor, va etzibar que "Espanya és una democràcia fallida", recordant els més de 200 anys de presó que els de-

manen per posar unes urnes i que signifiquen la voluntat d'empresonar la voluntat d'un poble que vol ser lliure". Carles Puig-

dir de totes les formes de conjugar el concepte de república davant d'un estat que té "un comportament autoritari".

Adrià Carrasco demana que no es criminalitzin els CDR

demont, en una aparició en vídeo, mostrava el seu agraïment des de Brussel·les i esperava poder ser-hi present l'any que ve i va animar els assistents a no "mirar enrere" sinó a "gau-

Reivindicació dels CDR

El premi d'honor va tenir una segona entrega en honor de Tamara Carrasco i Adrià Carrasco, els dos joves activistes membres dels CDR també represaliats per l'Estat, que a principis de mes van deixar de ser investigats per l'Audiència Nacional acusats de terrorisme, rebel·lió i sedició a petició de la fiscalia, però que mantenen la causa oberta pendent

L'APUNT

La mare de totes les vagues

Xavi Aguilar

És tan habitual que, any rere any, conductors de metro, taxi, autobús demanin millores laborals amb l'amenaça de bloquejar la ciutat durant el MWC que gairebé estem a punt de normalitzar-ho. I que pilots o controladors aeris esguerrin les vacances del personal a l'agost tampoc no ens sorprèn. En canvi, els metges de l'atenció primària, tot i ser la primera trinxera del

sistema de salut, no han presentat batalla en deu anys. I de motius no els en falten. Les condicions laborals del metges han caigut tant que tornar allà on érem pot ser molt car i molt lent. L'atenció primària està malferida i ara li toca al govern encertar el diagnòstic i reviure-la de seguida. En aquest cas, la gent té molt clar de quin costat està: del que ens dona vida.

Marcela Topor, parella de Puigdemont, durant la seva intervenció, acompanyada de familiars i amics dels presos polítics i exiliats i el president Torra
■ QUIM PUIG

dels jutjats ordinaris. També hi van intervenir per la pantalla, i l'Adrià va protagonitzar un dels missatges reivindicatius i crítics de la nit. D'una banda, va recordar que si es tapen la cara "és per protegir-nos de la nostra llibertat", mentre feia una crida als responsables polítics catalans a no enviar-los la Brimo dels Mossos quan es manifesten. I, amb contundència, demanava als que no hi estiguin disposats que, si no estan disposats a desobeir l'Estat, "que deixin pas als que sí ho estiguin".

Un dels moments més

emotius es va viure en l'entrega de l'altre guardó no escollit pels lectors, el Premi Memòria Republicana, per a l'expresidenta d'Òmnium Muriel Casals, que va morir el 2016 en un tràgic accident. El vicepresident, Marcel Mauri, va llegir unes paraules que l'actual president, Jordi Cuixart, li havia dedicat, a més de destacar que era una d'aquelles persones que "ensenyen a no posar límits als nostres somnis", juntament amb la presidenta del Parlament a la presó, Carme Forcadell.

L'última entrega, després de diverses actua-

cions musicals, de Marc Blasco, Neus Mar, Miquel Abras, a més d'aparicions a la pantalla de guardonats com Valtònyc i Lluís Llach, va ser per al Republicà de l'Any, que va recaure en Jaume Roures. El productor, emocionat, va dedicar-lo als seus fills i va exposar quin era el seu concepte de República, allunyat de les grans proclamacions públiques, ja que, al seu parer, té a veure "amb la sanitat, l'educació, amb el 27% de pobresa, l'ocupació de les dones i el dret a l'habitatge", però també amb el dret a decidir. ■

Torra convida Sánchez a explicar-se al Parlament

El president de la Generalitat, Quim Torra, va canviar ahir el discurs dels últims dies per demanar una proposta de Pedro Sánchez per al futur de Catalunya. Des que li van donar suport a la moció de censura per fer fora el PP, l'executiu català demana aquest pronunciament de moment sense èxit i, per aquest motiu va emplaçar-lo a explicar-ho davant del Parlament. Com que l'executiu socialista s'ha negat a mantenir una reunió bilateral entre els dos governs aprofitant que faran la reunió

del Consell de Ministres el dia 21 de desembre a Barcelona, demanada insistentment per carta, en rodes de premsa i actes públics, Torra va preguntar en veu alta que si no era per fer "turisme ministerial" que venien a fer a Catalunya. "Si tenen alguna proposta per a Catalunya convido a Sánchez a que vagi al Parlament, la presenti i es voti", va explicar. El president va recordar que sempre han demanat dialogar amb el govern i que per resposta han rebut "silenci i 214 anys de presó",

després de fer un llistat de les darreres actuacions del govern, com ara impeding la creació d'una comissió d'investigació dels atemptats de Barcelona i Cambrils, de la violència policial de l'1-O o de les finances de la casa reial, rebre amenaces diàries de nova aplicació del 155 o la condecoració d'Enric Millo, entre altres. Per això va demanar als assistents que continuïn amb les mobilitzacions, internacionalitzin el procés i facin les entitats del país més fortes.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Per canviar el m

PREMIS REPUBLICANS DE L'ANY • La gala d'entrega esdevé un fòrum per reclamar la llibertat per als presos i el retorn dels exiliats **VALORS CÍVICS** • El president Quim Torra destaca “el republicanisme” com la voluntat de transformació social **DRETS** El president de Mediapro, Jaume Roures, recorda que la República és construir una societat més justa

Gemma Busquets
GIRONA

En la primera gran nit del setmanari La República, –la gala d'entrega de la primera edició dels Premis Republicans de l'Any– es va reivindicar el que significa “fer

República” i el concepte de “republicanisme”. El president Quim Torra va citar un gironí i il·lustre republicà com Carles Rahola per explicar-ho: “El republicanisme és una manera de canviar el món de manera cívica.” Torra va destacar l'any de “victòria permanent des de l'1

d'octubre” i com “fer República és aquesta voluntat de transformació social”. “Això no va només d'un canvi d'himnes ni de banderes; sinó d'una nova manera de fer”, va reblar Torra en el seu discurs final, abans de la foto de grup dels premiats. Pel president de Mediapro i un dels

guardonats de la nit, Jaume Roures, la República és “una feina quotidiana, la que té a veure amb la nostra sanitat, el dret a l'habitatge, a la igualtat plena entre homes i dones, al poder exercir el dret a decidir... construir una societat d'una altra manera”. Roures va recordar, ja

amb un to més irònic, les fotos del rei emèrit espanyol, amb els saudites. Una monarquia de la qual “volem fugir” va recordar, en un vídeo, des de Waterloo, l'expresident Carles Puigdemont, que va destacar quins són els valors republicans: “els de llibertat i de la democràcia”.

Les frases

“No és canviar d'himnes ni de banderes. Fer República és transformació social”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Els valors republicans són democràcia i llibertat; fugir d'una monarquia sense por”

Carles Puigdemont
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Gràcies als que no sou independentistes i i feu causa comuna perquè s'han traspassat els límits”

Marcela Topor
PERIODISTA I DONA DE CARLES PUIGDEMONT

“La desobediència és l'únic camí. Encoratjo l'equip de govern a trencar amb el govern espanyol i fer el pas”

Adrià Carrasco
MEMBRE DEL CDR D'ESPLUGUES DE LLOBREGAT EXILIAT

“Com deia l'Antoni Massaguer i Mas, per vèncer cal anar-hi i anar-hi. Visca la terra!”

Jordi Borràs
FOTOPERIODISTA

“Ens dediquem a salvar vides, i el que rebem és una campanya de desprestigi”

Mar Sabé
REPRESENTANT DE PROACTIVA OPEN ARMS

La fila zero els premiats, entre els quals Jaume Roures, recollint el premi de mans de Joaquim Vidal i Quim Torra. El director de La República, Carles Ribera, i els cantants Miquel Abras i Neus Mar
■ QUIM PUIG

mon”

Abans de començar l'entrega de premis, el director de La República, Carles Ribera, va agrair la confiança dels lectors i subscriptors del setmanari – “com totes les Repúbliques, aquesta també la fa la gent”. Per a Ribera era “una font de satisfacció” entregar els premis Republicans de l'Any al mateix escenari, l'Auditori de Girona, “on fins fa no gaire es feia la gara-gara a prínceps i princeses i ara s'homenatja els exiliats i es re-

clama la llibertat dels presos”. L'ovació va ser llarguíssima, seguida dels crits de “llibertat, llibertat”, quan van pujar a l'escenari els familiars dels presos i dels exiliats. La presentadora, Xantal Llavina, va recordar que “llibertat” s'escoltaria repetidament al llarg de la nit; de fet és un clam des de fa moltes nits. En el seu parlament d'agraïment, la periodista Marcela Topor, parella de Carles Puigdemont, va agrair l'activisme groc,

“als que aneu a sopar grocs i a pujar als cims”. Topor, però, també va tenir un “gràcies” per als “que no sou independentistes però feu causa comuna perquè creieu que s'han traspasat els límits, quan els més còmode seria callar”.

Nit de reivindicació i d'emoció a través de la música. La versió que de *País petit* van cantar a duet el músic de la Bisbal Miquel Abras i la cantant Neus Mar i amb un crit final de “Visca la Terra” va provocar una de les ovacions de la nit. Més sentida va ser l'espontani cant del públic que omplia l'auditori, que van acompanyar el clarinetista Marc Blasco, de Músics per la Llibertat i que, com cada di lluns, va interpretar *El cant dels ocells*. La sala Montsalvatge de l'Auditori de Girona feia goig, plena i de groc, en una nit en

què el groc ja es portava de casa. Moltes bufandes i llaços a la solapa. Amb tot, els assistents a l'acte van trobar-se al seient una capsa on un mocador groc va ajudar a fer “l'exercici d'empatia” amb el qual es volia crear proximitat, sentir-se a prop dels que estan lluny o a la presó. Fent cua, abans d'entrar a la sa-

El president Torra va citar Carles Rahola i el seu republicanisme cívic i de transformació social

la, la Maria Carme Puigcorbó Bofill i el seu fill Xavier, els dos de Ripoll, destacaven que “cal ser a actes com aquests i a tots els que faci falta”. Per la seva banda, la Immaculada Salat i la seva filla havien vingut de Bar-

celona i es quedaven a fer nit a Girona per assistir als premis. “Per donar suport als presos i exiliats”, era la resposta unànime de la majoria dels assistents a l'entrega de guardons republicans. La Immaculada Salat es declarava “molt independentista” i destacava que no es feia prou. “Calen accions més fermes però amb seny”, conclouia. A l'entrada, i com un més, hi havia Maribel Sabaté i David Gabriel, mare i germà d'Anna Gabriel, que més tard pujarien a l'escenari a recollir el premi. Abans de dirigir-se a la sala on es rebien els premiats, autoritats i convidats, Maribel Sabaté donava també les gràcies a La República i recordava que s'han de fer més coses; cal una altra empenta”. Decidida, lluint el llaç groc, recordava que “hem de ser-hi, hem de lluitar”. ■

“La República és per fer polítiques justes; amb premis o sense estarem al costat de la República de la gent”
Josep Maria Cervera
PRESIDENT DE L'AMI

“Que només els petons ens tapin la boca”
Miquel Abras
CANTANT. VA RECOLLIR EL PREMI EN NOM DEL RAPER VALTÒNYC

“No sé què hi fa al Puig de les Basses; ni ella ni els altres. Hi són per defensar el que nosaltres volíem”
Lluís Llach
CANTANT I EXDIPUTAT DE JXSÍ

“Recullo el premi, deixeu-m'ho dir, en nom de la consellera Bassa i per la seva valentia”
Montse Bassa
GERMANA DE DOLORS BASSA

“Per mi la República és una feina quotidiana; la de construir una societat d'una altra manera”
Jaume Roures
PRESIDENT DE MEDIAPRO

“La Muriel ens va ensenyar a no posar límits als somnis; trobem a faltar els guiatges en femení”
Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNium

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Xoc d'ERC i PDeCAT pel canvi fiscal volgut pels Comuns

■ Els republicans s'obren a augmentar pressió i ingressos però el PDeCAT no vol tocar l'IRPF com demana CatComú

Xavier Miró
BARCELONA

Desacord de partida entre ERC i PDeCAT per augmentar la pressió fiscal i incrementar els ingressos de la Generalitat tal com demana negociar Catalunya en Comú per aprovar el pressupost català. Catalunya en Comú va presentar ahir el seu decàleg de demandes socials per incloure en el pressupost, però no va concretar a fons la reforma fiscal que proposa, si bé va apuntar-ne les condicions: incrementar l'impost de suc-

cessions i donacions així com la pressió fiscal sobre les rendes més altes. El portaveu econòmic del grup parlamentari, David Cid, va afirmar que avui els hereus no han de pagar res per rebre un habitatge valorat al cadastre en 500.000 euros i demana un esforç perquè el 2% de la població "més rica" pagui impost de successió. Pel que fa a la pressió sobre l'IRPF, tot i no concretar la seva proposta, va posar com a referència la reforma valenciana que imposa un 23,5% als ingressos de més de 90.000 eu-

ros anuals i un 25,5% als ingressos superiors als 125.000. A més, considera que el govern català podrà introduir l'impost verd als vehicles més contaminants perquè, afirma, l'executiu espanyol està disposat a retirar el recurs contra la llei de canvi climàtic que el preveu i que el PP va portar al TC.

Catalunya en Comú calcula ingressar entre 600 i 700 milions més augmentant la pressió fiscal i demana incrementar fins a 1.700 la despesa social del nou pressupost de la Generalitat afegint-hi els di-

David Cid i Jéssica Albiach presentaven ahir les prioritats pressupostàries de Catalunya en Comú. ■ ACN

ners que haurien d'arribar amb el nou pressupost de l'Estat i amb la lluita contra el frau fiscal. Pels comuns és "incomprensible" que ERC i PDeCAT "bloquegin" el pressupost de l'Estat quan part dels di-

ners que arribarien a Catalunya podrien incorporar-se directament al pressupost català perquè no estarien afectats pel sostre de despesa imposat per l'Estat. ERC s'obria ahir a negociar una "fiscalitat

més justa i redistributiva", en paraules de la portaveu, Marta Vilalta, així com també a "tocar" l'impost de successions. Els republicans anuncien reunions "imminents" del govern amb els grups parlamentaris per tal de negociar els comptes que, conclou, l'executiu vol portar al Parlament quan es puguin aprovar. Vilalta deixa clar, però, que la proposta s'ha de tancar al sí de l'executiu abans d'iniciar la negociació amb els grups.

Per la seva banda, el PDeCAT expressava ahir la seva oposició a incrementar la pressió fiscal "especialment a les classes mitjanes" i ho considera una "línia vermella" en paraules del seu president, David Bonvehí. El partit adverteix que l'IRPF "ja pressiona prou a Catalunya", segons recollia EFE. El PDeCAT no s'hi nega en rodó i admet que no té una posició consensuada amb JxCat. El PSC tornava a demanar ahir el sí d'ERC i PDeCAT al pressupost de l'Estat per pal·liar dèficits sanitaris, per exemple. ■

Preus "des de" per persona i estada en habitació doble i règim indicat, vàlid per a determinades dates de l'1 de desembre de 2018 al 12 d'abril de 2019. Fins al 20% de descompte: consulta les condicions. Descompte nens: consulta les edats i les condicions d'aplicació en cada establiment. Lliurament. Exprés inclòs: forfets preparats a la recepció de l'hotel des de la nit anterior al primer dia d'esquí. Pagament en un màxim de 3 mesos: amb la Targeta de Compra El Corte Inglés. Finançament ofert per Financiera El Corte Inglés, E.F.C., S.A. i subjecte a la seva aprovació. Consulta les condicions i els plans de finançament a Viatges El Corte Inglés. És un producte turismundial. Despeses de gestió (16 € internacional) per reserva no incloses. Consulta'n les condicions. Places limitades. AE: allotjament i esmorzar l'MP: mitja pensió. C.I.C.MA 59, HERMOSILLA 112 - MADRID.

VIU LA TEVA HISTÒRIA

20%
Fins al 20% de descompte

Forfet inclòs

Lliurament exprés inclòs

3 Pagament en 3 mesos

 Descompte Nens

- Andorra La Vella**
 4 dies | 3 nits
Hotel 4* 207€ AE
 Inclou: 3 dies de forfet a Grandvalira.
- Pas de la Casa**
 4 dies | 3 nits
Hotel 3* 208€ AE
 Inclou: 3 dies de forfet a Grandvalira.
- Arinsal**
 4 dies | 3 nits
Hotel 4* 229€ AE
 Inclou: 3 dies de forfet a Pal-Arinsal.
- Soldeu**
 4 dies | 3 nits
Hotel 4* 233€ AE
 Inclou: 3 dies de forfet a Grandvalira.
- Canillo**
 4 dies | 3 nits
Hotel 3* 252€ AE
 Inclou: 3 dies de forfet a Grandvalira.
- La Massana**
 4 dies | 3 nits
Hotel 3* 275€ MP
 Inclou: 3 dies de forfet a Vallnord.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia no dubta del jutge Marchena i es nega a apartar-lo del judici de l'1-0

■ Rull, Turull i Sánchez tornen a demanar la llibertat al TC invocant la sentència d'Estrasburg que demana posar fi a la presó preventiva d'un líder kurd

E. Ansoła
BARCELONA

El magistrat Manuel Marchena ha de continuar, a parer de la fiscalia, al capdavant del tribunal que ha de jutjar els exmembres del govern català per l'1-O i la DUI simbòlica de fa poc més d'un any, perquè, segons aquest òrgan judicial, no hi ha cap indicatiu de "culpa" ni "dades" que demostrin que Marchena no actuarà amb total independència. Fins i tot, en l'escrit amb què la fiscalia demana que no es tramiti la recusació del magistrat, s'elogia la decisió que va prendre el jutge quan va rebutjar l'oferiment de formar part del Consell General del Poder Judicial, un càrrec que Marchena va refusar quan es van fer públics els missatges del portaveu del PP al Senat, Ignacio Cosidó, en què assegurava que, amb Marchena, el PP continuaria controlant l'aparell judicial.

Tanmateix, segons la fiscalia, el missatge esmentat no ha pogut vincular-se "a paraules o obres" de Marchena, de manera que no "desvirtua" la seva independència i, a més, no es pot considerar "acreditatiu de l'interès" del jutge en "un resultat concret del procés". Encara més: pels fiscals, és precisament la "digna i generosa renúncia al més alt càrrec judicial que se li proposava" el que evidencia "un distanciament absolut respecte a la vinculació que se li pretén atribuir, i una implicació personal en la defensa de la independència judicial". "Pures i gratuïtes especulacions", acaba afirmant la fiscalia en el seu escrit, que ara s'ha remès al jutge instructor que ha d'acabar recopilant els escrits de la resta de parts que han demanat la recusació de Marchena: l'exvicepresident del govern Oriol Junqueras; els ex-

L'humorista Dani Mateo parla davant la premsa després de negar-se a declarar al jutjat ■ EFE

Dani Mateo es nega a declarar per l'afer de la bandera

L'humorista Dani Mateo es va acollir ahir al dret a no declarar davant el jutge de Madrid que l'havia citat com a investigat per haver-se mocat amb la bandera espanyola en el programa *El Intermedio* de La Sexta. Abans d'entrar al jutjat d'instrucció 47 de Madrid, el còmic va mostrar la seva preocupació en declara-

cions als mitjans pel fet que suposa portar "un pallasso" davant la justícia per "haver fet la seva feina". Mateo també va afirmar que el més intel·ligent en aquests moments és "callar" i esperar la decisió de la justícia. Un grup reduït de persones el va increpar a la sortida lluint una bandera d'Espanya entre

crits de "malparit".

La citació sorgeix de la denúncia interposada per l'organització Alternativa Sindical Policial per un delictes d'odi i un altre d'ultratge a la bandera arran de la seva feina en el programa *El Intermedio*, que també va ser objecte d'una campanya de boicot dels anunciants.

consellers Raül Romeva, Jordi Turull i Josep Rull; l'expresident de l'ANC Jordi Sánchez, i el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, tots ells en presó preventiva a Lledoners.

Nova petició de llibertat
D'altra banda, ahir Rull, Turull i Sánchez van tornar a demanar al Tribunal Constitucional la seva posada en llibertat, i ho van fer invocant la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans, a Estras-

burg, que la setmana passada es va adreçar al govern de Turquia per reclamant la posada en llibertat del líder kurd Selahattin Demirtas, que fa dos anys que també està en presó preventiva. Estrasburg assenyala que el seu empresonament persegueix "asfixiar el pluralisme i limitar el lliure joc del debat polític".

L'advocat dels tres presos polítics, Jordi Pina, sosté que encara que el TC no hagi resolt els recursos

d'empara que al seu moment van presentar contra l'empresonament i la suspensió dels diputats de JxCat Turull, Rull i Sánchez, la sentència d'Estrasburg obre un nou escenari per la seva "analogia" amb la situació dels independentistes presos, per la qual cosa exigeixen que "amb la màxima brevetat" es revoqui la presó preventiva, així com la suspensió de la seva funció de diputats fins que no hi hagi sentència ferma. ■

MALEÏDA HEMEROTECA
AVUI FA UN ANY 20 de novembre del 2017

EMILI GISPERT

Setge a les campanyes de solidaritat amb els presos

Els grups de Cs i el PP a l'Ajuntament de Barcelona anuncien que presentaran recursos a la junta electoral per eradicar qualsevol símbol de suport als presos polítics a la ciutat. Comença la croada contra el color groc, que anirà pujant de to amb el temps, fins a l'extrem. El setge a les campanyes de solidaritat amb els presos i exiliats acaba de començar amb l'excusa de la precampanya electoral.

ELOI BADIA
REGIDOR DE PRESIDÈNCIA DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

“L'anormalitat no són les pancartes, sinó el fet de tenir candidats a la presó?”

ALFRED BOSCH
PRESIDENT DEL GRUP D'ERC A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

“El PP vol prohibir el groc a les fonts. O alliberen els presos polítics o acabaran prohibint els taxis?”

ALBERTO FERNÁNDEZ
PRESIDENT DEL GRUP DEL PP A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

“Colau es posa morada amb el groc a les fonts i als edificis; un fet que enrogeix?”

MARÍA JOSÉ LECHA
PRESIDENTA DEL GRUP DE LA CUP A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

“La junta electoral ordenarà coses en línia amb el 155. Aquí la clau és què farem nosaltres?”

Primera petició de llibertat dels empresonats

Els advocats d'Oriol Junqueras, Dolors Bassa, Meritxell Borràs, Joaquim Forn, Carles Mundó, Raül Romeva, Josep Rull, Jordi Turull, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart demanen, per primera vegada, la seva llibertat per demostrar a Pablo Llena que no existeix cap dels tres supòsits legals –risc de fuga, reiteració delictiva i possibilitat de destruir proves– exposats per l'Audiència Nacional per mantenir-los a la presó.

Mor el fiscal superior de Catalunya

El fiscal superior de Catalunya, José María Romero de Tejada, mor afectat per una pneumònia. Havia estat nomenat el juliol del 2013, en substitució de Martín Rodríguez Sol, forçat a dimitir després de dir que calia donar una possibilitat al poble català.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La ministra Teresa Ribera (Transició Ecològica) preveu un endoll central a polígons per abaratir la llum industrial ■ EFE

La ministra Ribera s'obre a abaratir la llum d'ús industrial

■ Promet a ERC unes xarxes tancades en clústers com el de Tarragona ■ El cost energètic serà un 30% més barat

David Portabella
MADRID

L'encariment del preu de la llum a l'Estat espanyol és una realitat per a les llars i per a la indústria, que ara paga una factura energètica que duplica la dels competidors a Alemanya i que s'agreuja perquè no té xarxes energètiques tancades en polígons –com succeeix al port de Leverkusen, on hi ha les químiques Bayer, Covestro i Kemira– per abaratir el cost gràcies a un endoll central. Per pal·liar el desavantatge competitiu, la ministra per a la Transició Ecològica, Teresa Ribera, s'obre a implantar les xarxes energètiques tancades en clústers químics com ara el del Camp de Tarragona per abaratir la factura de la llum d'ús industrial fins del 30%.

La ministra Ribera fa seu el compromís a instàncies del grup d'ERC al Congrés després que Joan Tardà i Jordi Salvador van signar una proposició no de llei per a l'adopció de xarxes tancades als polígons químics i petroquímics. El clúster de Tarragona té

plantes dedicades a processos electroquímics intensius en què el consum energètic arriba a significar entre el 20% i el 60% del cost de producció total. Al citat cas de Leverkusen, però també als ports de Rotterdam i d'Anvers –on hi ha Basf, Bayer, Cepsa i Vopak–, en canvi, les firmes químiques ja es beneficien de poder connectar la xarxa a tensions de 220.000 volts i tenir així menys pèrdues, una potència global menor que la suma de potències separatament de cada usuari i, en definitiva, una factura més barata amb estalvis que arriben al 30%.

A petició d'ERC, la ministra per a la Transició Ecològica promet en nom del govern de Pedro Sánchez desplegar en tres mesos l'avantatge competitiu del llum d'ús industrial. El grup d'ERC retreu al govern que no desenvolupés la directiva europea del 2009 de xarxes tancades i per això la indústria química competeix en desigualtat quan “a Tarragona es donen tots els elements per invertir-hi” i per vèncer la deslocalització. ■

Pintades nazis a la seu d'Òmnium

Redacció
BARCELONA

La seu nacional d'Òmnium Cultural, al carrer Diputació de Barcelona, va aparèixer ahir al matí amb la façana plena d'esvàstiques nazis pintades. El vi-

cepresident de l'entitat, Marcel Mauri, referma el compromís antifeixista de l'entitat i la defensa “dels drets i les llibertats de tots”. Els partits van condemnar l'acció –a la seu tarragonina del PSC hi havien pintat ahir “lladres”.

Façana de la seu nacional d'Òmnium, ahir ■ ACN

LA POBLA DE LILLET
7a. FIRA DE L'ALLIOLI DE CODONY
I MERCAT DE NADAL
Dissabte, dia 1 de desembre de 2018
A partir de les 10 h. al Pavelló Municipal

Concurs d'allioli de codony
Demostracions en públic
Fira de Productes Alimentaris
Articles Nadalencs
Art, Decoració i Artesania
Esmorzar típic de la Fira, amb allioli de codony

AJUNTAMENT DE LA POBLA DE LILLET
Turisme Lillet
Diputació Barcelona
I.C.P. VEÏNS I COMERC DEL POBLE
Salut Creativa